

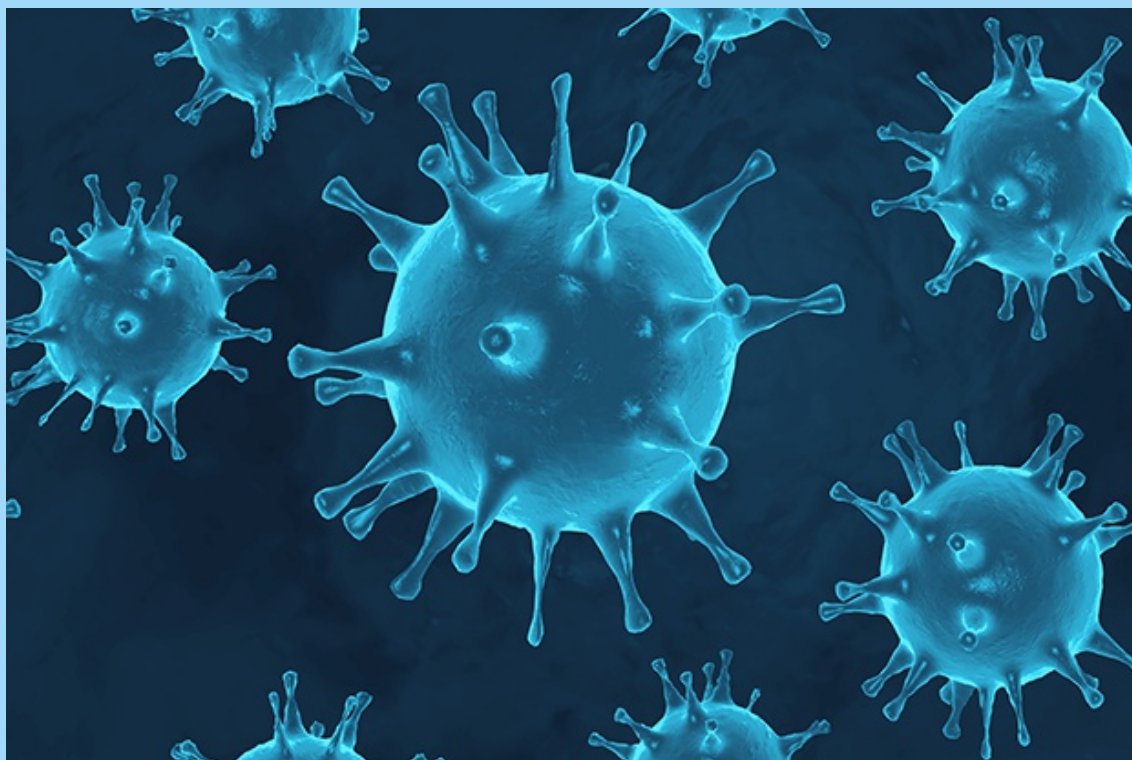
EL MON DE L'OM

Revista de l'IES L'OM de Picassent

setzena època

nº 1

Gener de 2021



Les boles de Nadal més sinistres

Tot i els distanciaments, les "alegries" del Nadal ens han portat una tercera onada de la pandèmia del Covid19

EN AQUEST NÚMERO



Palestina, un poble subjugat i en conflicte permanent

Els projectes i les activitats a pesar de la pandèmia



HEROIS CONTRA LA PANDÈMIA

Amb Filomena o sense a les classes fa un fred que pela. Estem, alumnes i professorat, en una nevera més de 7 hores al dia. Perquè circule l'aire i que no s'hi quede enganxat el virus, les finestres de les aules continuen totalment obertes i els alumnes, quiets, emmascarats, separats, prenent apunts en unes condicions hivernals que pocs adults acceptarien per a treballar. En canvi, els joves –també els professors i tota la comunitat educativa– continueu donant lliçons dia rere dia.

La força de voluntat i l'enteresa mental amb la qual esteu aguantant tota mena de sacrificis, i els que vindran, ens ha de fer pensar que les generacions futures sereu millors. Amb tot el que esteu fent els joves en contra del que vos demana el cos! I res; ací esteu: amb mascareta tot el dia a classe, tornant a caseta a les 10 -i que no siguin les 8 en un futur; sense cap lloc on anar, sense ballar, sense abraçar-vos... Tot per pura solidaritat i responsabilitat, perquè al cap i a la fi, si vosaltres vos contagieu passeu el Covid amb un buf...

Cal que ens convencem els adults podem culpabilitzar-vos de res, perquè, després dels sanitaris, els joves sou els autèntics herois i heroïnes de la lluita contra la pandèmia. No Per tot això, i en nom de tothom que es beneficia del vostre sacrifici, GRÀCIES!!!

CAP DE REDACCIÓ

ÍNDEX:

Musical: La pel·lícula	7
Sense viatges ni excursions	8
Efecte Frankenstein	9
Bicil'om i PEAFS	10- 11
La prohibició dels telèfons	12-13
Un taller de periodisme a 4t	14-15
Mesures de seguretat	16
Les mascaretes	17
Palestina en conflicte	18-19
Els amish	20
Vaig a urgències o cride?	21
Gastronomia coreana	22-23
K-pop	24
La mafia del amor	25
Positions. Ariana Grande	26
Barberies especials	27
Contraportada	28

EQUIP DE REDACCIÓ DE LA REVISTA: Alejandra Duque, Nacho Bria, Paula Gómez, Alba González, Ibtissam Haloui, Mohamed Haoua, Borja Font, Lucia Simon, Lucia Galarza, Alicia Mascarell, Natalia Martínez, Laura Fortuna, Aroa Muñoz, Adan Campos, Estela Escudero, Pedro Mediavilla, Hugo Sanchis, Irina Rodríguez, Alba Santiago, Núria Viñoles, Judith Puentes. **COL-LABORADORS EN AQUEST NÚMERO:** Professorat entrevistat.
CAP DE REDACCIÓ: Antoni Torreño.

“El curs està funcionant sorprenentment bé si tenim en compte tots els problemes organitzatius i sanitaris que es podien haver presentat”

El centre front al Covid19. Ens en parla el director

*La pandèmia i les mesures de distanciament necessàries per a oferir una educació de qualitat a tot l'alumnat del centre sense posar en risc la comunitat educativa és potser un dels reptes més grans a què s'ha enfrontat l'institut. Gestionar tota aquesta por i aquesta situació tan excepcional no deu ser gens fàcil per a l'equip directiu. Esperem que les respostes tan clares que **Jose Miguel Martínez**, el director de l'IES L'Om, ens ha donat a algunes de les nostres preguntes servisquen per a tranquil·litzar-nos i fer-nos entendre que estem en bones mans, tant en les de l'equip directiu com en les de la resta de professorat i de tots els companys i companyes que acudim cada dia a les aules.*



Jose Miguel, com veus el curs 20-21, ara que el primer trimestre ja ha passat?

L'inici de curs d'enguany ha sigut excepcionalment difícil. La preparació per al nou curs va començar al juny encara que els centres no rebérem instruccions clares del que calia fer fins al mes de juliol i entre juliol i l'inici de les classes en la primera setmana de setembre va caldre posar en marxa tota l'estructura de grups i tot el muntatge de classes i de mesures sanitàries.

Va ser un dur esforç per a l'equip directiu, els coordinadors de secundària i batxillerat i el personal de consergeria. Per la seua part el professorat va haver de fer un gran esforç per a adaptar les seues

programacions i classes a la semipresencialitat i va haver d'aprendre a marxar forçades el maneig de l'entorn Aules (l'aprenentatge del qual ja havia començat des del moment del confinament al març del curs passat).

Al final, el curs s'ha posat en marxa i està funcionant sorprenentment bé si tenim en compte tots els problemes organitzatius i sanitaris que es podien haver presentat. La resposta d'alumnat i famílies ha sigut excel·lent, tothom sembla haver entès la problemàtica especial d'enguany i en general s'accepten de bon grat els inconvenients de la semipresencialitat, l'ús important d'Aules i les mesures del Pla de Contingència i Continuitat.



Jose Miguel, al seu despatx

Creus que fa falta alguna mesura de prevenció? Si és així, quina?

En general crec que les mesures són les adequades, encara que des del principi observem que podria ser necessari disposar d'aparells de filtrat de partícules a les aules pitjor ventilades. No obstant això, com que no tenim instruccions de les autoritats sanitàries o educatives al respecte, no vam poder prendre-hi mesures. Ara, no obstant això, sembla que la Conselleria d'Educació enviarà alguns aparells al centre (no sabem quants) i podrem prendre aquest tipus de mesures.

Què opines de la resta de les mesures que heu posat en pràctica? Són efectives?

Atés que no sóc epidemiòleg no m'atreveiria a donar una resposta en ferm a aquesta pregunta, però sí que crec que es pot dir que malament no s'estan fent les coses. Quan es va iniciar el curs moltes veus deien que en dos mesos tots els centres estarien tancats i hi hauria contagis massius, però no ha sigut així ni en aquest centre ni en cap altre. En el que portem de curs sol (abans de Nadal) hi ha hagut 14 casos positius en el centre (entre professorat i alumnat) i tots han tingut origen fora del centre; i no s'ha pogut establir que ningú s'haja contagiado en el centre. Sens dubte l'ús de les màscares és el secret daquests bons resultats.

I què opines que no respecten alguns alumnes les mesures de prevenció al pati?

Hi ha tendència, entre un alt percentatge de l'alumnat, a no respectar les distàncies de seguretat al pati, moment d'especial perill atés que és el moment en què es lleven les màscares (de fet fins i tot amb la màscara posada si no es respecta la distància de seguretat hi ha perill). Apel·le a la responsabilitat individual per a respectar aquesta distància de seguretat, de 1,5 metres, i per a romandre el menor temps possible sense la màscara posada, perquè existeix risc de contagi i si al pati fem malament les coses tirem per terra tots els esforços que es fan a les aules.



Al pati hem de fer bé les coses per no tirar per terra tots els esforços que es fan a les aules

"No crec que el centre i menys encara tot el sistema educatiu torne a tancar les seues portes"

Què passa a l'aula Covid?

L'"Espai Covid" simplement és un lloc perquè l'alumnat menor d'edat que presenta símptomes compatibles amb el Covid.19 pugui esperar l'arribada dels seus familiars (l'alumnat major d'edat o el personal del centre amb símptomes simplement abandona el centre). En aquest lloc disposem d'un termòmetre, de màscares i de més material higiènic. També hi hem instal·lat una llitera per si algú es desmaiava (però mai ha sigut utilitzada). En realitat poques persones han passat per l'"Espai Covid" en el que portem de curs i cap d'elles ha resultat que tenia Covid.19 finalment.

Creus que les classes, en aquesta situació haurien de ser més presencials o més semipresencials?

Presencials sens dubte: és la millor manera de seguir el procés d'ensenyament i aprenentatge, en particular per a l'alumnat més jove. Per desgràcia no ha sigut possible fer arribar aquesta presencialitat a tots els nivells (encara que s'ha fet un gran esforç). Evidentment no teníem ni suficient personal ni bastant espai per a poder fer presencials tots els cursos. Encara així, al meu entendre, sembla que la semipresencialitat està funcionant. Caldrà avaluar tot l'ocorregut a



La presencialitat obliga a molt de control, com ara mesurar la temperatura de tot l'alumnat cada matí



"El bon ús de les màscares és el secret dels pocs contagis que hi ha hagut en el centre des de l'inici de curs"

final de curs i tal vegada el sistema educatiu pot extraure conclusions que servisquen per a replantejar-nos mètodes de docència en el futur.

El centre està preparat per a un segon confinament?

Complint les instruccions de la Conselleria d'Educació tots els centres hem pres mesures, que s'han fet constar en les Normes d'Organització i Funcionament del Centre, per al cas d'un segon confinament. I a més comptem amb l'experiència dels errors i encerts del confinament del curs passat. Així que crec que sí que estem preparats per a aquesta eventualitat, tot el preparats que es pot estar per a una situació tan extrema i difícil com és, clar. No obstant això, veient l'evolució de la pandèmia i tenint en compte la normativa sanitària actual, considere que és molt improbable que es repetisca una situació com la del curs passat. No crec que el centre i menys encara tot el sistema educatiu torne a tancar les seues portes. Encara que el gran dubte que tinc és si el curs pròxim (2021-2022) seguirem en les mateixes condicions o ja podrem tornar a una situació de plena presencialitat. Però la resposta a aquesta pregunta no la té ningú hui dia.

BALL AL PATI, UN PATI DIFERENT

Jèssica Grau, la professora de valencià, porta endavant aquest taller de ball modern

Tots els dimecres en les dues mitges hores de pati (de 9:50 a 10:20 i de 10:45 a 11:15h), la professora de valencià Jèssica Grau realitza un taller del ball al gimnàs. Està dirigit a tot l'alumnat de primer i segon cicle d'ESO, que vulga participar, en la seua mitja hora d'esplai. L'objectiu del taller és oferir a l'alumnat la possibilitat de fer exercici i divertir-se mitjançant la dansa, i a més, treballar l'expressió corporal. Per ara no hi ha un nombre de persones determinat, ja que només han fet poques sessions, però cada vegada pareix que

vulga anar més alumnat.

De moment han començat amb música jamaicana i estan treballant l'estil de ball anomenat dancehall. Han preparat una part de la coreografia de la cançó Run di place. Però més endavant, i depenent de l'èxit del taller, té pensat treballar altres disciplines de ball, com ara coreografies de hip-hop, lyrical, etc.

A Jèssica li agrada molt ballar i ensenyar passos de ball perquè ho disfruta de veritat. Pensa que és una de les millors maneres que

sap d'expressar-se les persones. Ella, assegura que podria estar hores sense parar de ballar. Des de menuda Jèssica ha practicat moltes disciplines de ball: la dansa clàssica, el flamenc, el ball contemporani, el jazz-lyrical, els balls de saló, etc. Per això, ella conjuntament amb les caps d'estudi, va pensar que al centre feia falta la incorporació d'activitats per treballar el moviment del cos i va decidir-se de seguida a posar en marxa el taller de ball.



Dos moments de la sessió amb 6 ballarines



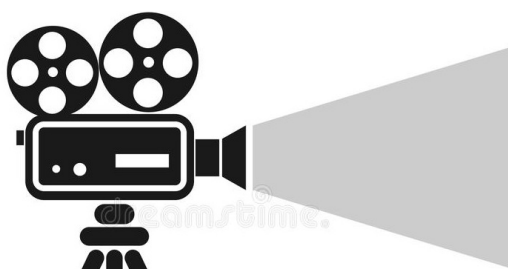
Si us agrada ballar, no perdeu l'oportunitat de sumar-vos a aquesta iniciativa tan meravellosa - ens ha declarat.

QUÈ PASSARÀ AMB EL MUSICAL DE 'IES L'OM?

SEGONS RAÚL TOT DEPENDRÀ DE L'EVOLUCIÓ DE LA PANDÈMIA

Com tots sabem, aquest any és un any difícil per als alumnes de l'Institut IES L'OM, perquè ens veiem obligats a assistir a classes en línia o assistir a classes de forma irregular o semipresencial. Això si no ens veiem obligats a confinar-nos. No obstant això, una de les moltes preguntes és

Es farà el musical?



Segons les paraules de Raül, el professor de música que sempre s'ha encarregat de la part de música "La realització del musical dependrà de com evolucione la crisi de la Covid-19".

El professorat de sempre: Gerardo, Raül, Ricard estan treballant ja perquè el musical siga possible i acaben estrenant **We will rock you**, que hagué de suspendre's el curs passat, durant el confinament. El cas és que el format canviarà enguany, això ho tenen clar els organitzadors i els participants. El CoVID està condicionant el producte. Si el teatre està fora de tota possibilitat, per qüestió d'aforament limitat a la Casa de Cultura, ara estan treballant per adaptar el musical de Queen a una pel·lícula.

Ja han començat l'adaptació: de guió, de

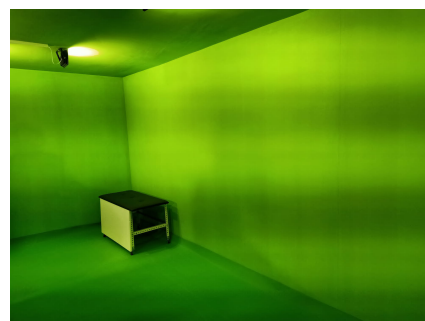


UNA PEL·LÍCULA!!

forma d'assajar, d'escenari sobre una pantalla verda anomenada croma per a projectar fons de l'espectacle...

De moment hi ha entre quinze i vint persones acudint als assaigs o interessats a fer-ho quan comence tot. Són part de l'alumnat que estava implicat el curs passat en el musical teatral, però ara acudeixen també els alumnes de 4t que estan interessats. Volen començar a gravar el 19 de febrer.

En una dependència del centre ja s'ha muntat una sala croma per a assajar i gravar



Segons la vicedirectora: "No podem afirmar que passarà amb seguretat"

Tots els alumnes de l'institut, sense viatges ni excursions



Se sap que aquest any està sent dur per als estudiants de l'institut IES L'Om ja que amb el tema del Covid alguns alumnes es veuen obligats a fer classes online o hem de vindre de manera irregular. Ja ho tenim assumit. Però una de les moltes preguntes que ens fem encara és si aquest any es faran excursions o viatges. Per això ens hem acostat a preguntar per l'assumpte a Maite Navarro, la vicedirectora del centre, sobre el tema i a preguntar-li com seran els viatges d'aquest curs. Un poal d'aigua freda més.

Segons les paraules de la vicedirectora:

"De moment no tenim intenció de realitzar cap viatge aquest curs a causa de la situació de pandèmia. Però no dubteu que si la situació millora notablement, es podria estudiar anar de viatge fi d'etapa a alguna destinació més pròxima, això sí, amb mesures de prevenció insòlites".

Algunes d'aquestes mesures serien que ningú podria anar si tenia símptomes de Covid-19, que hauríem de seguir les normes de prevenció en els autobusos i respectar al màxim la distància de seguretat.

En el cas dels alumnes de 4t Eso, si fora possible, caldria mirar les zones que no estigueren molt afectades o clausurades. Com

que no està clar res, no obstant això, de moment no es farà cap viatge; i molt menys fora del país.

I en cas de les eixides extraescolars ja veiem que s'ha reduït al màxim. Pràcticament no hem eixit de l'institut des que començà el curs. Ni anar al teatre ni a la Casa de Cultura... Maite Navarro planteja que és preferible buscar que els teatres i altres activitats que es feien d'excursió, vinguen a l'institut, ara com ara.



L'intercanvi a Berlín, també ajornat:
Uns estudiants de Berlín carreguen l'equipatge a l'autobús, després d'estar entre nosaltres.

El club de lectura ha fet una excursió a un Escape room aquest any

L'EFECTE FRANKENSTEIN, D'ÈLIA BARCELÓ, EN JOC

El nostre club de lectura es reinventa i participa, a nivell autònom, en una experiència de lectura gamificada



Si no has llegit encara L'efecte Frankenstein:

El llibre obri un portal entre el passat i present, que transportarà la protagonista en el temps i haurà de lluitar amb eixos canvis i aprendre coses del passat. La novel·la la trobaràs a la biblioteca.



I eixa activitat no serà l'única que es farà en el club de lectura aquest curs perquè, encara que estiga la pandèmia, l'objectiu d'aquest club és passar-ho bé llegint en comú, una lectura que siga bona per a tots, i això es pot fer inclús estan confinats.

El club de lectura es reuneix al final de cada trimestre per a parlar sobre el llibre que han llegit els seus membres. Sovint el llibre que reuneix tant els alumnes com els professors també serveix per fer algunes activitats amb les quals es diverteixen molt i s'ho passen molt bé. Aquest curs el primer llibre que s'ha triat és l'efecte Frankenstein, de l'autora Èlia Barceló, que és un llibre que guanyà el premi EDEBÉ de literatura juvenil, que té moltes bones opinions i l'ha llegit molta gent.

Com que estem en temps de separació per pandèmia la Torta va proposar al nostre club d'ajuntar-se en una proposta d'animació lectora autònoma: un ESCAPE ROOM, o un joc on line, al voltant del llibre d'Elia Barceló. La proposta es va realitzar a final de desembre en forma de 4 tallers virtuals que eren com un joc en què ens rebia l'autora de Frankenstein (Mary Shelley i s'acabava amb una xarrada amb la mateixa autora del llibre, Elia Barceló.

L'ajuntament i els organitzadors va proposar-ho així perquè digueren que seria una experiència única i divertida; i els participants de l'institut va fer una trobada virtual des dels dispositius. Potser a la pròxima ens trobarem ja tots a la biblioteca.

BICI L'OM



BiciL'om es un projecte interdisciplinari que va començar fa 2 anys en el qual s'arreglen bicicletes a fi de reparar-les. Encara que promoure aquest mitjà de transport i fer excursions i conscienciació mediambiental també són intencions principals de BiciL'om.

Treballen en aquest projecte professors dels departaments de educació física i tecnologia, encara que també en donen suport molts altres professors ja siga participant en les excursions com en la creació de cartells, vídeos i diferents tipus de publicitat al centre. I és que, diuen, anar amb bicicleta és una activitat física sana que també en compenetra amb una activitat sostenible. El covid19 ha deixat les excursions parades però continuaran tan prompte puguin.

(Article publicat per la web de l'Ajuntament)



ACTUALITAT

BENESTAR SOCIAL 30/12/2020

L'alumnat del projecte «Bici l'Om» de l'IES dóna 6 bicicletes a l'Ajuntament

Les bicicletes reparades seran donades a xiquets i xiquetes de famílies vulnerables del municipi.

L'alumnat que cursa segon de l'ESO a l'IES l'Om participa enguany d'una assignatura optativa relacionada amb un taller de bicicletes. El seu treball en esta matèria és la recuperació i reparació d'estos vehicles, una iniciativa de caràcter pràctic relacionada amb el seu entorn més immediat i que fomenta la motivació i el treball pràctic, recuperant bicicletes oblidades, reparant-les per donar-los un nou ús. Almenys, eixe és l'objectiu d'este projecte que està coordinat pels professors Héctor López i Javier Espí.

A més, el projecte també inclou la promoció de la mobilitat sostenible, amb el foment d'hàbits saludables i l'ús diari d'este tipus de transport. «També són ells els qui organitzen campanyes publicitàries que integren la comunicació, el disseny gràfic, l'audiovisual i la música».

L'alumnat ha decidit així fer entrega del seu treball amb l'adequació de les bicicletes en un acte que ha tingut totes les mesures de seguretat davant la Covid19, i on han estat presents l'alcaldeessa del municipi, Conxa Garcia, el regidor de Benestar Social, Carles Silla, la regidora d'Educació, Belén Bernat, així com també el director de l'IES l'Om, José Miguel Martínez i el professor, Héctor López.

La primera edil s'ha mostrat molt satisfeta d'esta entrega, tot i manifestant que, «És un goig molt gran rebre esta donació per part d'este grup d'alumnes de l'Institut. I no només per les bicicletes sinó, també, pel seu treball i la seua voluntat de recollida perquè persones necessitades del nostre municipi puguin donar-los un altre ús».

EL CLAUSTRE DE PROFESSORAT APROVA EL PROJECTE PEAFS, QUE DINAMITZA L'ACTIVITAT ESPORTIVA A L'INSTITUT

BICIL'OM forma part d'aquest projecte, que engloba també la promoció de l'activitat física i l'esport de tota la comunitat educativa i que cristal·litza en experiències tan diverses com les vesprades esportives, parkour, acrosport, el ball al pati, els escacs, la pilota valenciana, les vesprades esportives, la valencianada, activitats a la platja i a la muntanya, rutes pel terme i rutes virtuals per totes les comarques valencianes...

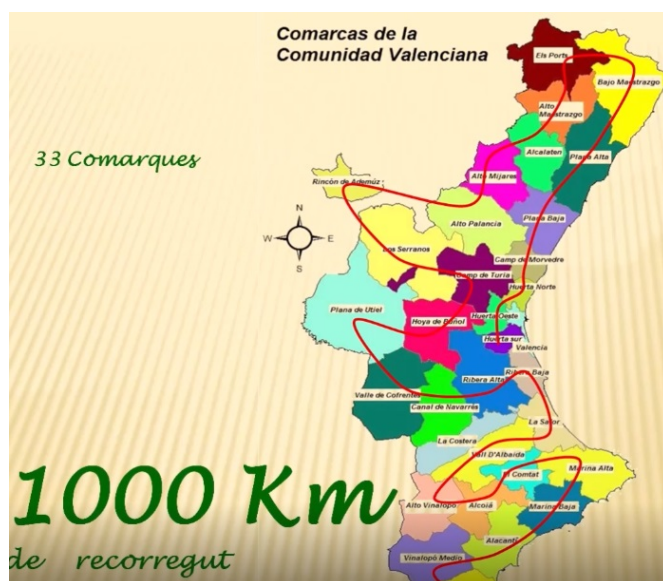


Pilota valenciana

El claustre de professorat ha ratificat el projecte PEAFS, donant suport així perquè l'institut seguisca sent un centre promotor de l'activitat física i l'esport.

En un vídeo promocional, les artífexs del projecte --que són els membres del departament d'Educació Física (encara que molts altres professors hi són implicats)--afirmen que aquest projecte multidisciplinar vol fomentar la creativitat, l'esforç, la solidaritat, la inclusió, la innovació i la imaginació.

L'eix vertebrador és l'activitat física vinga de la rama que vinga, des del desenvolupament més mental com ara a partir del joc d'els escacs, el més tradicional com l'esport de pilota valenciana, l'orientació espacial (Valencianada), el reivindicatiu com ara la promoció de la bicicleta, o el de descoberta dels nostres paisatges gràcies al nou recorregut virtual per les comarques valencianes o el recorregut real per rutes pel terme de Picassent.



Recorregut virtual per les comarques

LA PROHIBICIÓ DELS TELÈFONS



(Entrevista a Tere Ponce, cap d'estudis de l'institut)

"L'alumnat hauria d'estar més concentrat a l'aula i no estar tan pendent de si té algun missatge o d'alguna trucada al mòbil"

Des del passat mes desembre l'ús dels nostres telèfons mòbils al pati i als corredors, igual com a les classes s'ha restringit moltíssim. El professorat ha decidit practicament prohibir-ne l'ús per part de l'alumnat. I únicament si un professor expressament informa a casa d'una activitat amb mòbil, aquest pot assomar el cap de la motxilla. N'hem parlat d'aquest canvi amb Teresa Ponce, una de les caps d'estudi de l'institut.

Per què creus que s'han de prohibir els telèfons mòbils al centre?

Per normativa de Conselleria d'Educació el seu ús ja estava prohibit als centres educatius per a l'alumnat. Sols pot utilitzar-se dins de l'aula quan per a alguna qüestió educativa el professorat ho recomana. Considerem que és bo que al centre els alumnes es relacionen amb altres alumnes sense mitjans tecnològics. Els telèfons creen addiccions i pensem que si restringim l'ús del telèfon se'n controlarà l'addicció. I està prohibit fer fotos, gravar imatges, converses etc. Solament es pot utilitzar amb el consentiment d'algun professor.

Per que s'ha prohibit el telèfon ara i no abans?

Perquè ara s'ha detectat, després del confinament, que l'alumnat de 1r i 2n d'ESO, utilitza el telèfon més de l'habitual, per exemple per a jugar a jocs en línia i s'aïlla al pati ja que pràcticament no es relaciona amb altra gent. Per això era el moment de decidir restringir l'ús del mòbil als espais. Esperem que a partir de aquesta mesura disminuisca la addicció i que els alumnes es relacionen més entre ells i elles. Ja hem notat resultats d'aquesta decisió.



Qui va tindre'n la idea?

La comissió d'igualtat i convivència del centre (CIC), que són professors i professores que es reuneixen cada setmana per parlar de la convivència al centre. Alguns professors havien observat aquest comportament preocupant de l'ús addictiu del mòbil i van proposar-ne la eliminació dels espais educatius. El professorat més sensible era aquell que venia d'altres centres i comprovava la diferència al mal que ha observat en l'institut L'Om respecte d'altres centres que ja coneixien en què s'era molt més estrictes amb els mòbils i la convivència millorava.

Després la proposta es passà al claustre de tots els professors i la votació va eixir que

majoritàriament donaven suport a les restriccions. Concretament les votacions va ser 57 a favor de les noves mesures front a 20 que volien que es continuara amb el que hi havia.

Creus que la prohibició millorarà el rendiment acadèmic?

L'equip docent espera que sí. L'alumnat hauria d'estar més concentrat a l'aula i no estar tan pendent de si té algun missatge o d'alguna trucada etc. Es tracta que estiguen més concentrats al centre. No sabem cert si millorarà el rendiment, però això esperem. Treballem pensant en el bé de l'alumne.



I les conseqüències i sancions per saltar-se la norma?

Això encara està per regular, però el mal ús del mòbil comportarà una sanció. La qüestió és que el mòbil és una ferramenta que no és

per utilitzar sense consentiment. Les conseqüències del seu mal ús de moment són des d'arreglar l'aparell, posar un part disciplinari i comunicar a casa o obrir un expedient.

El primer avis implicarà que l'alumne es quedarà sense pati, el segon avis serà un part (com abans) i alla tercera infracció, reiterativa, s'obrirà un expedient.

És veritat que es miren els continguts dels telèfons mòbils?

No, aquesta informació no es verídica. Una altra cosa és quan hi ha comportaments delictius, que la policia ha d'intervindre

Fins ara s'estaven complint molt bé les normes però hem trobat que uns pocs dels vostres companys es dediquen en horari de classe a fer directes a instagram. Això és inadmissible i un delictes. Estem prenent mesures perquè esperem que no torne a passar.



Un taller de periodisme per als Quarts d'ESO

Durant el mes de desembre del darrer trimestre els quarts d'ESO van participar en un taller de periodisme que durà dues sessions de classe en el qual s'abordaren, en la primera sessió, les diferències entre els gèneres periodístics, es va intentar descobrir i desemmascarar quan una notícia és falsa, el que s'anomena "fake news". La segona sessió era pràctica i reproduïa una roda de premsa real, en la qual els alumnes preguntàvem i la personalitat responia.

La persona encarregada de portar endavant el taller va ser Ana Bellido, pertanyent a la Unió de Periodistes. És aquesta Unió de Periodistes Valencians la que proposà al llarg del primer trimestre de 2020-21a molts instituts valencians aquests tallers. El departament de valencià de L'Om va considerar molt interessant el taller i va programar el taller en les seues sessions de classe.



Concentració a València en defensa del periodisme

Segons diu a la seua pàgina web La Unió de Periodistes Valencians és l'organització professional majoritària a la Comunitat Valenciana i defensem els drets de la professió i la llibertat d'expressió, en uns temps ara difícils. Per això ara revidiquen la dignitat dels periodistes i del bon periodisme.

«Molts mitjans hui en dia donen més importància a ser els primers a saber una notícia -encara que siga una fake new- que no a estar informats»

Entrevista a la periodista Ana Bellido

Ana Bellido és una periodista amb experiència. Ha passat per tots els quarts d'ESO explicant-nos què és el periodisme de veritat, com es fan les notícies, com podem fer entrevistes i com podem saber si una notícia és real o un fake. Ha treballat com a corresponsal d'Economia durant prou de temps en el diari digital La Veu del País Valencià. Pertany a la Unió de periodistes i és a través d'aquest sindicat com l'hem coneguda. Dóna la casualitat que és també filla d'Alejandro, el nostre conserge motorista.



Nosaltres estem ara en una assignatura fent una revista. I si volguérem ser periodistes?

Hauríeu d'estudiar periodisme. La carrera de periodisme dura 4 anys. I es pot cursar a València

En aquests moments estàs treballant en algun article o periòdic?

Ara mateix no, però m' agradaria poder treballar en algun mitjà prompte.



portal de twitter d'Ana Bellido

Normalment quantes hores dedicaves a escriure articles quan estaves treballant?

Depenent de per a què fora el article, però aproximadament unes 4 hores al dia ja que has d'informar-te bé del que vols escriure o si és una entrevista per a algú informar-te d'eixa persona hores abans d'entrevistar.

Ens vas parlar de la importància dels informants per als periodistes. Com ha de ser la relació amb una font?

Has de tractar a les teues fonts com un amic o un "millor amic"; has d' interessar-te per la persona, saber com està, convidar-la a dinar o fer-te un cafè amb ell o ella. La relació amb una font ha de ser confidencial i has de cuidar-la molt bé ja que un periodista sense fonts no és res.

¿Penses que hui en dia el periodisme es valora?

Pense que no. Molts mitjans hui en dia donen més importància a ser els primers a saber una

noticia -encara que siga una fake new- que no a estar informats i assegurar-se que la informació que té és totalment certa.

Els joves sobretot, però també els adults hui en dia no compren periòdics i els que ho fan se centren mes a llegir periòdics digitals. Què en penses?

Opine que és més interessant i divertit comprar un periòdic físic ja que és més entretingut tindre-ho en paper i no en una pantalla on no

sàpigues si la font on lliges es fiable.

En la teua professió es té llibertat per escriure articles del tipus que tu vulgues?

La veritat és que hi han moltes seccions per a escriure articles. En un periòdic fiable el que es fa és una reunió per repartir i decidir sobre què s'informarà i qui ho farà. Una volta estan repartits també pots proposar afegir idees que et pareguen interessants per escriure-hi i els

que manen et donaran el vistiplau o no.

Per a tu què és el millor i el pitjor del periodisme?

Per a mi tota l'experiència és bona encara que a voltes et trobes amb persones amb les quals has de treballar que no et fan sentir còmoda.

Alguna volta t'has penedit d'haver escollit aquesta carrera?

La veritat es que sí. Però l'important és seguir el teu somni i la teua determinació. Si voleu tirar pel periodisme feu-ho.

I quines recomanacions donaries a una persona que estudiara periodisme?

-Doncs que sempre estiga informat del que escriu i que estiga segur que el que escriu és veritat; que es preocupe per saber que la informació és certa i no se centre només a ser el primer de publicar.

LES MESURES DE SEGURETAT A L'INSTITUT

El que n'opinem alguns alumnes de quart ESO

Les mesures de seguretat de l'institut

Pensem que no estan molt ben executades. Ara mateix no s'acompleixen ni la meitat de les que al principi s'havien plantejat. La gent s'ha anat relaxant i fan coses normals com si no hi haguera una pandèmia ni pogueren agafar el virus.

La semipresencialitat

Creiem que s'haurien de buscar els mitjans per a no haver de vindre dia sí dia no. Pot paréixer bé no vindre a l'institut entre setmana, però al final això ens repercuteix i afecta negativament en les notes. Pensem que també es podrien buscar més opcions com fer classes online des de casa.

Els dies que no venim

No fem res. Hem de confessar-ho ja. Si hi ha examen estudiem a la vesprada. Bàsicament creiem que la majoria no els aprofitem.

Temperatura, paper, sabó, gel...

Al principi de curs ens prenen la temperatura abans d'entrar, i no entraves a l'institut si tenies una alta temperatura, ara ja entrem a les nostres classes i al cap de mitja hora d'estar en classe et passen el termòmetre i si tens febre has de quedar-te en una aula sol mentre venen a per tu. El risc de contagi és major. A vegades falta gel hidroalcohòlic o paper, que no es renova... El que està molt bé és que ara es netegen molt bé els banys i sempre hi ha paper i sabó. Alguna cosa bona ens ha aportat la por al contagi. I està bé que nosaltres mateixos respectem en gran part la neteja dels lavabos.

Més mesures de seguretat

Pensem que caldria prendre la temperatura més sovint, per exemple cada pati, i també s'haurien de canviar els termòmetres que no



La seguretat també ha d'estar en el pati

funcionen correctament. L'aula COVID hauria de ser més gran, o millor, que les persones que donen una temperatura elevada se'n vagen directament a casa, en lloc de tancar-te en una aula en la qual si no tens el COVID el pugues agafar per estar en contacte amb un altre possible positiu. I hauríem de notificar-nos a tots de professors i d'alumnes que donen positiu.

A més pensem que al pati hauríem d'estar únicament amb la gent de la nostra classe, com si fórem un grup bombolla perquè, si no, tot el que estem fent no té sentit, ja que al pati quan estàs amb gent de tots els grups et lleves la mascareta per esmorzar. Això per no parlar de les optatives quan ens mesquem amb gent de distints grups.

El professorat i treballadors del centre

En general respecten les mesures molt seriosament i les fan complir molt bé, però n'hi ha alguns que baixen un poc la guàrdia: es posen a beure aigua en classe, ens fan eixir a la pissarra, tanquen finestres i portes...

Haurien de ser més estrictes amb nosaltres tots i obligar-nos a desinfectar les taules i les cadires i a posar-nos bé les mascaretes. I per favor, el personal de neteja, sabem que és dur, per això gràcies per continuar duent la mascareta mentre netegeu a fons les aules, els lavabos i els corredors.

LES MASCARETES ANTICOID19, TOT UN MÓN PER EXPLORAR

Des de l' inici del curs portem mascaretes en l' institut. És la manera que ens han assegurat que estem protegits del COVID-19. Gràcies a les mascaretes podem acudir a l' institut. Molts alumnes no venen tots els dies però quan venen hi ha moltes mesures de seguretat: temperatura, 1,5 metres de distància, gel hidroalcohòlic, desinfectem les taules, els instruments, els ordinadors etc....

En este article ens centrarem en la utilització de les mascaretes. Vos explicarem quines diferències hi ha entre les mascaretes i són millors i per què.

En principi hi ha 3 principals tipus de mascaretes: estan les quirúrgiques i les higièniques d'un sol ús, les de FFPR i les de tela.

QUIRÚRGIQUES



Les primeres i mes senzilles són les mascaretes quirúrgiques, que utilitzen principalment els professionals a les sales d'operacions. Són útils perquè filtren l' aire i eviten que encomanem a altres persones. Amb tot, no impedeixen que la mateixa persona pugui aspirar el virus. Les mascaretes quirúrgiques són senzilles: n'hi ha de colors blau, rosa i negra i són d'un sol ús. El preu de les mascaretes quirúrgiques és de menys d'un euro.

TELA

Finalment tenim les mascaretes de tela. Les mascaretes de tela són senzilles, però n'hi ha algunes que tenen dibuixos, que poden ser molt diferents o tenen alguna cosa escrita i altres que no tenen res. Per tal que siguin útils hem de ficar-los un filtre perquè ens protegeixen.



mascareta FFP2



de tela fashion

Quines mascaretes podem trobar?

FFPR

La segona de les opcions són les mascaretes de protecció respiratòria, les famoses FFPR. Aquestes també filtren l'aire aturant els bacteris o virus que es poden transmetre a través de la respiració cap a altres persones properes a nosaltres i eviten de manera important la contaminació quan l'aire s'inhala. El preu d'aquestes mascaretes va des d'un euro a 5 la unitat.

Les FFP1 presenten un 78% d'eficàcia de filtració mínima i un 22% de fuga cap a l'exterior. Les FFP2 filtren els virus, bacteris i patògens i només tenen un 8% de fuga cap a l'exterior. Impedeixen que s'inhale pols, aerosols i fums. Les màscares FFP3 són les més sol·licitades pel personal sanitari, ja que ofereixen un 98% d'eficàcia en la filtració cap a l'interior i sols un 2% de fuga cap a l'exterior.

El conflicte entre Palestina i Israel, encara per resoldre

A hores d'ara milions de palestins han hagut de fugir del seu país, i els que queden estan en una situació molt difícil

Els palestins porten més de 50 anys en constants guerres per la possessió i control del seu territori ancestral. Tots dos bàndols, israelians i palestins, han tingut víctimes mortals i atemptats violents en un complicat escenari.

El conflicte va sorgir amb la primera guerra àrabo-israeliana, coneguda pels jueus com a guerra de la independència o de l'alliberament.

En aquesta, Israel va possessionar-se de la Franja de Gaza i, amb el pas dels anys, també de la península del Sinai a Egipte i de Cisjordania (inclosa Jerusalem oriental) a Jordània i dels Alts del Golan a Síria. Mig milió de palestins van fugir del país. Des de l'ocupació israeliana el poble palestí se sent com un estranger en la pròpia terra i viuen cada vegada més empresonats pels "nous" amos: Israel, que quan no envaeix nous territoris fa una política de colonització jueva, que aïlla més Palestina.



Diego Alamar, músic i compositor, ha viscut allí desenvolupant un programa d'Educació Musical a la ciutat de Ramallah. Com que té experiència directa de la convivència difícil a Palestina ens respon a les següents preguntes

Com és que saps tant sobre Palestina?

Vaig viure allí durant uns quants anys, desenvolupant un progrmaa especial d'educació musical a l'escola Star Mountain d'Abu Qash. Una expeiència magnífica.

Ens pots dir com va començar el conflicte?

El conflicte comença en el segle XX amb les mobilitzacions massives de jueus a la terra de palestina amb el beneplàcit de l'imperi



Diego Alamar, compositor i professor, en les seues classes d'educació musical amb alumnes palestins amb necessitats especials

otomà (actual Turquia), que tènia la zona colonitzada . Però es fa oficial en 1948 amb el naixement de l'estat israelià.

És Palestina un país?

Mai ha sigut de manera independent . Sempre ha estat colonitzat pels uns o els altres. Però

els palestins si que són un poble .
Un poble amb cultura pròpia que mereix un estat independent.

Per què s'estan barallant ara?

Israel vol acabar de conquerir Palestina, oprimint el que pot als seus habitants.

Què opines sobre el poble palestí?

És un poble que ha patit molt durant molts segles. Mereix que se li faci per fi justícia.

Com és la vida dels palestins a Palestina?

Dura, l'ocupació israeliana afecta tots els aspectes de la seua vida : llibertat de moviment , economia , opressió de la seua cultura , règim legal racista contra els palestins , etc...

Quins són aleshores els principals punts del conflicte entre Palestina i Israel?

Els principals punts són la terra, de la qual Israel va desplaçant a poc a poc els palestins i restringint més i més els seus drets humans, que pateixen una angoixant falta de llibertat.

Què hauria d'ocórrer perquè hi haguera una oportunitat de pau duradora?

Hui dia hi ha molts israelians que ja han nascut a Palestina per la qual cosa també seria injust expulsar-los . L'única solució a llarg termini és la creació d'un estat situat en la zona de conflicte, que comprega el que hui és Israel i Palestina i en aquest estat, tots els habitants haurien de tindre els mateixos drets.

Però què volen els israelians dels palestins?

Que desapareguen.



Diego Alamar amb un alumne palestí



Un carrer a Palestina

VAIG A URGÈNCIES O CRIDE PRIMER?

L'atenció primària s'està col·lapsant i els ciutadans no saben quines pautes seguir



«TOT EL QUE NO SIGA URGENT, QUE NO VINGA A URGÈNCIES»

Aquesta frase és la que contínuament la majoria dels metges ens diuen, però és important ensenyar les dues cares de la moneda. Perquè ni a Urgències ni al centre de salut... Els sanitaris en actiu fan tot el que poden per donar abast, i no se'ls pot demanar més, però l'atenció primària està deixant desemparat a moltíssima gent que necessita una visita per a problemes de salut que no tenen necessàriament relació amb el COVID19.

Se suposa que en atenció primària, les persones han de cridar al seu centre de salut abans d'acostar-se a aquest. És atès telefònicament i, un professional, li indica si ha d'acudir o no al centre de salut o quan li dona cita telefònica per a passar la consulta per telèfon amb un professional. Però molt sovint aquesta telefonada no arriba mai. La majoria de la gent no sap què ha de fer, quan espera i espera i no se li atén. ¿per què s'ha de cridar i esperar que li diguen alguna cosa per telèfon si no té cap símptoma del coronavirus?

La part que realment és la més inquietant d'aquest col·lapse és hi ha molts casos de desatenció, que alguns poden acabar tan tràgicament com les morts de coronavirus per desatenció. casos de persones que han mort per no poder acudir al metge de manera presencial quan no tenien la covid-19, o després d'haver passat una odissea telefònica. La queixa és clara: "no tots els pacients ni totes les malalties poden atendre's telefònicament".

A més, altra part d'aquest problema d'assistència i d'anar no anar al metge és la por que fa anar per si s'entra en contacte amb altres malalts i es torna a casa amb coronavirus. No hem de pensar així: és important buscar atenció d'emergència si es tenen símptomes greus que no són precisament de COVID-19. Pot ser més beneficiós que perjudicial acudir a un servei sanitari fins i tot que tinguem risc d'infectar-nos.

En quant al que es refereix a coronavirus, en cas de símptomes, cal seguir sempre les instruccions de les autoritats sanitàries.

ELS AMISH, UNA CULTURA DEL PASSAT, AVUI DIA

Encara queden comunitats que viuen al marge de la comunicació social i fins dels electrodomèstics. Semblen retalls d'un passat llunyà, a penes records que vaguen com en l'oblit d'una societat cada vegada més modernitzada. No obstant això, encara queden amish en el món. Són un grup religiós cristià d'origen anabaptista, que destaquen per les seues restriccions pel que fa a l'ús d'algunes tecnologies modernes, com ara els automòbils o l'electricitat. Encara viuen al voltant de 200.000 persones, principalment en 22 assentaments en els Estats

Units d'Amèrica i a Ontàrio, Canadà, i es tolera la seua cultura, creences i estil de vida.



Els amish viuen sense cotxes, sense electricitat, sense telèfons

Viuen en la més absoluta austeritat encara que a poc a poc en van abandonant algun aspecte, acceptant una mica més el progrés. ¿És possible viure sense telèfon mòbil, sense whatsapp i sense Instagram? ¿És possible gaudir dels dies i apurar les nostres hores sense xafardejar als nostres contactes de facebook ni compartir amb ells les nostres aventures? Els Amish són el més viu exemple que sí que és possible. Nosaltres seríem capaços? Segurament no. I, encara que tot els parega idíl·lic, per exemple als profes que ens han prohibit els mòbils, també hi ha molts aspectes de la seua manera de viure —sobretot la submissió de les dones especialment—, que ens posaran la pell de gallina.

Aquesta és la cara B: les dones amish

A les dones amish no se'ls permet tallar-se el cabell. A les xiquetes amish des de ben xicotetes les mares els ensenyen a fer les tasques de la casa. Les dones amish canvien escassament d'indumentària cada dia. D'armari de roba, res. El vestit de boda, blau, també el vestirà el dia del seu enterrament, i la resta de la seua existència la passen amb una simple i asexualada peça grisa en tons opacs, coronada per un bonet (negre, si està soltera, blanc si està casada), o amb el capell de l'oració.

La dona Amish està subordinada a l'home, pare, germà, marit... “si complau a l'espòs, complau a Déu”. El seu pare és qui pren totes les decisions de la casa, l'és l'únic amb veu autoritària.

És d'altra època, sí. És una vida curiosa i rigorosa i atractiva com per a fer pel·lícules com *Únic testimoni*, de Harrison Ford de protagonista, però on queden els drets de la dona i el que s'ha aconseguit amb tant esforç per la igualtat d'homes i dones?

L'UNIVERS DE LA GASTRONOMIA COREANA

La gastronomia coreana ha evolucionat amb el pas dels segles de canvi social i polític. Originada de l'agricultura antiga i de tradicions nòmades a la península Coreana i el sud de Manxúria, la gastronomia coreana ha canviat a través d'interaccions complexes entre l'entorn i les diferents tendències culturals. Avui podem tastar-la en alguns restaurants a València i, si t'atreveix, tu també seguint aquestes indicacions

Què mengen els coreans?

La gastronomia coreana està principalment basada en l'arròs, els vegetals i la carn. Els menjars coreans tradicionals són coneguts per la gran varietat de guarnicions (ban-xan) que acompanyen l'arròs de gra petit cuit al vapor.



ELS INGREDIENTS MÉS UTILITZATS SÓN:



D'esquerra a dreta: oli de sèsam, doenjang (pasta de mongetes fermentada), salsa de soja, sal, ginebre, vitet picat, gochujang (pasta de Xili vermell fermentada) i col xinesa.

Seguidament explicarem 5 plats coreans que has de tastar si acudeixes a un restaurant coreà:

1. Ban-xan (반찬)

Aquesta paraula es refereix a uns petits plats que se serveixen com a entrants. O potser no hages de demanar-los, ja que solen estar inclosos amb el menjar. Espera trobar-te, entre d'altres, kimchi (segueix llegint), namul (brots de soja saltats amb oli de sèsam) o oi muchim (amanida de cogombre picant).





2. Haemul pajeon

Una galeta de marisc pot no sonar de el tot desitjable, però imagina't aquest plat com un crep salat fet de marisc - deliciós! La base és la galeta de vieires, i normalment ve amanit amb una combinació de gambes, calamar, cloïsses, ostres i musclos acompanyada de salsa de soja.

3. Bingsu

Si busques refrescar d'una manera més «convencional», no deixes passar el bingsu, un dels plats més dolços coreans que has de provar al restaurant! Es tracta d'unes postres a força de gel picat cobert amb llet condensada i diferents ingredients. L'opció més tradicional és la pasta de fesols roigs, però si no et convenç molt, també pots afegir tot tipus de fruites, te verd o xocolata!



4. Bibimbap

Aquest plat ple de color li dóna mil voltes a el típic bol d'arròs. El bibimbap potser és el plat més fàcil de trobar en els països occidentals, i porta arròs blanc, pasta de Xile, pasta de soja, vedella i un ou fregit. Es serveix encara calent i cal barrejar-ho tot abans de començar a menjar.

5. Gogi gui (o «barbacoa coreana»)

Un altre plat bastant conegut de la gastronomia coreana és la famosa barbacoa coreana. La trobaràs en els menús com gogi gui (escrit de vegades com una sola paraula), i part la gràcia d'aquest plat és cuinar-ho tu mateix al grill! En els restaurants de barbacoa coreana de Seül, podràs demanar diferents tipus de carn (normalment diversos talls de vedella i, en ocasions, de pollastre), acompanyats amb una gran varietat de banchan. És tota una experiència!



**Ara que ja saps de què tracta el menjar coreà
T'atreviries a tastar-lo?**

KPOP?

Què és el Kpop?

Potser heu escoltat el terme i voldríeu saber més sobre per què s'està popularitzant aquest tipus de música o simplement us interessa Corea del Sud i voleu obtenir més informació sobre la música. El K-pop és un gènere de música popular originari de Corea del Sud. Està influït per estils i gèneres de tot el món, com ara experimentals, rock, jazz, gospel, hip hop, R&B, reggae, dansa electrònica, folk, country i clàssic, a més de les seues arrels tradicionals de la música coreana.

Per què el kpop és tan popular?
El K-pop és popular a causa de la individualitat de cada grup. Els grups creats en K-pop gairebé no es veuen en un entorn occidental. Perquè quins grups podem anomenar d'aquest cant, interpretació i rap? Cap, si no estàs interessat en aquest món. Però són ben increïbles. A més, els seus vídeos musicals porten la composició creativa a un nivell completament nou.

ÉS EL KPOP EL MATEIX QUE EL POP?

Sí i no. El k-pop és com s'anomena el pop de Corea del Sud, però té algunes diferències amb el pop que coneixem. El "pop" americà (per exemple) té cantants / rapers / ballarins de manera individual. El K-pop té tots els membres d'un grup. Els grups d'ídols kpop tenen vocalistes principals, rapers principals i ballarins principals cada u en una posició.

El Kpop es considera una forma de música força nova. El tipus de música K-Pop que escoltem avui es va formar al voltant dels anys noranta. Tanmateix, les arrels del K-Pop van començar a partir de la dècada de 1950 i, des de llavors, han estat influenciades molt per diferents tipus de grups de música i pop occidentals.

logotip de la primera productora del kpop



Qui va inventar el Kpop?
Tot va començar el 1989 quan Lee Soo Man va fundar SM Entertainment, que més tard es va convertir en una de les companyies d'entreteniment més grans de Corea del Sud. El 1992, un grup anomenat Seo Taiji and Boys va debutar i va canviar la indústria musical coreana.



Els grups de kpop més famosos:
Blackpink, Twice, Exo i Bts

Què són els grups de kpop?

Els ídols de Kpop són grups i artistes formats per diverses companyies d'entreteniment que creen música popular coreana atractiva i s'adrecen al públic més jove. Els grups de música estan formats per un grup de persones amb un talent especial en almenys un dels següents: cantar, rapejar i ballar.

Ara que ja saps sobre aquest increïble tipus de música, busca enllaços que et duguen a videoclips d'aquests grups musicals i veuràs els impressionants videoclips i coreografies. Així podràs opinar.

POSITIONS

El nou disc d'Ariana Grande l'està petant

La cantant Estatunidenca Ariana Grande ha tret aquest 23 d'octubre el disc de Positions, amb col·laboracions alguns famosos.

El disc consta de 14 cançons. Cançons com "Motive" al costat de Doja Cat, 34+35 que és el segon senzill o "Love Language.



Portada del disco "Positions"

Aquest és el seu sisè disc, produït per Republic Records. El primer senzill del disc ha estat precisament el títol que dona nom al disc: "Positions", que va tindre més de 18 milions de reproduccions en YouTube i més de 7 milions en Spotify en les primeres 24 hores. Les col·laboracions que arreplega l'àlbum són 'Safety Net' amb Ty Dolla \$ig, que té molta força; 'Motive' amb D Cat, que tindrà ball de TikTok associat molt prompte i 'Off The Table' amb The Weeknd, que és... una meravella, de debò.

Aquest disc parla des del sexe fins als dubtes o l'ansietat d'un nou festeig. Sembla ser que Ariana ha trobat la seua identitat sonora amb Positions

Aspectes biogràfics d'Ariana Grande

Una mica sobre la vida d'Ariana Grande és que va néixer a Florida el 26 de juny de 1993 i va començar amb la música en el musical "Trece" després va fer un paper d'en una sèrie infantil "Victorious", interpretant-hi a "Cat Valentine". El seu primer disc va eixir en 2013. Era "Yours Truly", i continuà amb el seu segon disc "My Everything" el llançament del qual va ser en 2014.

En la seua carrera musical ha obtingut un Grammy Award, un Brit Award, dos Billboard Music Awards, tres American Music Awards, tres MTV Europe Music Award i cinc MTV Vídeo Music Awards.



TORNA "LA MAFIA DEL AMOR"

Hi ha algunes fonts segures que afirmen que el grup més esperat de trap "La mafia del amor" tornarà prompte



Kaydy Cain, Yung Beef i Kahled
"La màfia de l'amor"



La mafia l'amor és un grup de música amb estils diferents com el trap i reggaeton que va començar en 2014 amb 3 membres Kaydy Cain, Yung Beef i Kahled. Aquests tres cantaven per separat abans de juntar-se i feien les seves cançons sols i les pujaven a youtube. Es van traslladar a viure a Barcelona i van començar a produir música a un nivell més professional de manera conjunta, sorgint així Pxxr Gvng el primer nom del grup que donava a entendre que eren pobres sense diners.

Més endavant de la seua carrera artística començaren a anomenar-se "Els Sants" i més tard es tornaren a canviar el nom a La mafia de l'amor. Donaren com a explicació de l'últim canvi que ja no li podien mentir al públic, perquè ells ja no eren pobres; tot el contrari, estaven començant a viure molt bé gràcies a la música. Durant tota la seua carrera com a grup la seua temàtica ha tractat sobre el carrer, les drogues, el sexe i l'amor, mostrant la seva visió de la realitat en un context urbà.

Aquest grup quat varen decidir deixar-ho i continuaren amb la seua carrera musical per separat. En una entrevista a Kaydy Cain, un dels cantants del grup, aquest va afirmar que el grup tornaria, i fa poc a les xarxes socials, a Instagram, varen pujar un avançament de l'inici d'una cançó del grup.

Algunes barberies valencianes es llancen als talls “cridaners” i i fan disseny de pentinats extravagants als seus clients

Els professionals de la perruqueria inviten a la seua clientela més atrevida a buscar looks que no s'han vist mai en cap lloc

Les barberies en aquests temps estan realitzant coses estranyes als caps de la gent. Els nous treballs sobre el cap de les persones estan deixant a la gent molt impressionada. És una cosa i un atreviment que era difícil veure en temps arrere però ara es fan “tendències” És molt popular ara la manera en què fan el seu treball aquests nous perruquers. Aquest nou estil de cabell es fa dir tall “Cridaner” pels estils tan xocants que solen fer els barbers i la mescla de colors que usen.

Normalment solen ser més els homes els que es llancen a tenir aquests nous looks de cabell. Per a conservar-lo amb el disseny, se'l tallen cada



vuit dies, cada dues setmanes o, com a màxim, cada més. Tot, per a lluir els talls exòtics que estan realitzant algunes barberies de la ciutat de València. Ací a Picassent, encara no sembla que n'hi haja.

Però les barberies tan avantguardistes no són només per als homes, encara que en siguen majoria. Les dones també poden anar-hi i fer-se els seus tractaments de cabell, de tints, de celles etc

És un fet que la majoria de la població es fa canvis de look per les tendències i les modes

que van i venen. Exemples curiosos que es poden observar són la mescla de colors, o les figures que es poden dibuixar sobre el cap. Poden fer figures com una carabassa en tot el cap, utilitzant un tint taronja molt cridaner, amb la cara de la carabassa en el centre del cap, com si dora Halloween... És un estil molt boig. T'atreveixes? –diuen aquestes barberies.

LA PANDÈMIA NO ENS ATURARÀ



No pararem de
generar il·lusió,
activitat,
coneixement,
solidaritat, reflexió,
amistat...